

eller optage Laan, skal det bestemmes af Sogneraadet med $\frac{3}{4}$ Majoritet. Jeg ser ikke, at det er et Tilbageskridt eller et Angreb paa den almindelige Valgret, jeg mener, at det snarere er et Fremskridt fra det bestaaende. Vedtages dette, vil Sogneraadet ikke behøve at spørge Amsraadet, om de maa optage Laan eller udskrive større Skatter, naar det vedtages med $\frac{3}{4}$ Majoritet. Jeg ser, som sagt, ikke, at det er et Tilbageskridt. For øvrigt er det, som her er foreslaaet i dette Forslag, noget, som er indført i de fleste af de Andelsforetagender, som vi have; i alt Fald ved alle dem, som jeg har med at gøre, — og det er adskillige — have vi den Bestemmelse i vore Love, at, dersom man vil foretage større Forandringer eller optage Laan til Selskabet, saa maa det gøres enten ved en Generalforsamling eller ved $\frac{3}{4}$ Majoritet i Bestyrelsen. Og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds vil dog vel ikke beskyldte vore Andelsforetagender for, at de ikke hvile paa den almindelige Valgrets Grundlag? Det synes mig, at om vi ikke kunne blive enige om andet, maa vi i alt Fald kunne enes om dette, at der er den almindelige Valgret gennemført i saa stor Udstrækning som paa nogen Maade gør ligt. Jeg kan derfor i alt væsentligt slutte mig til det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Th. Larsen), som i Gaar aabnede Forhandlingen om denne Sag, naar han udtalte, at Regeringen har haft en lykkelig Haand til at finde de Forandringer, som ville kunne lette Lovforslagenes Gennemførelse, Forandringer, som ville gøre det lettere for de kommunale Raad at sætte sig ind i Lovene og lettere for Skatteyderne at forstaa dem, hvilket slet ikke er uden Betydning.

Jeg maa saa maaske have Lov til med et Par Ord at omtale Forslaget om Jordebogsafgiften i de tidligere slesvigske Distrikter, som nu er kommet til at høre med til Skattelovene. Naar jeg gerne vil sige et Par Ord om denne Sag, er det, fordi den berører den Valgkreds, jeg repræsenterer, mere end nogen anden Del af vort Land. Øvre paa Ærø have Landbrugerne nemlig ikke alene de samme Skatter — Land- og Ligningsskatten og Gammelskatten — at svare som det øvrige Land, men ved Siden deraf have vi en Skat, som kaldes Jordebogsafgift, og som for manges Vedkommende er dobbelt saa stor, som Land- og Ligningsskatten tilsammen. Dette fører selvfølgelig med sig, at Skatterne derovre tyngede mere end i

nogen anden Egn af Landet. De kunne være store nok, som de ere — det kende vi Gaardmænd og Husmænd godt — men med et forøget Skattepaalæg som denne Jordebogsafgift, bliver Forholdet naturligvis endnu værre, og det, at man ikke i de foregaaende Aars Skattelove har bragt Forslag frem om Ophævelse af denne gamle, uretfærdige Skat, er en af Grundene, ja Hovedgrunden til, at jeg ikke tidligere har været saa glad ved Skattelovene, som jeg er i Aar. Jeg har ved tidligere Behandlinger gjort opmærksom paa dette, og i Fjor under Sagens Behandling stillede jeg et Ændringsforslag om at stryge eller dog væsentlig at nedsætte denne Skat for Ærø's Vedkommende. Den nuværende højtærede Justitsminister opfordrede mig da til at tage Forslaget tilbage, og han gjorde det som Ordfører for Skattelovene idet han tillige opfordrede mig til at skaffe grundigere Oplysninger den Sag angaaende, til den næste Gang kom til Behandling her. Jeg imødekom hans Ønske, har saa skaffet de Oplysninger jeg har kunnet, og er det mig nu en kær Pligt paa egne og min Valgkreds Vegne at udtale en varm Tak til den højtærede Regering, fordi den saa smukt har imødekommet det Krav, som laa i det Forslag, jeg i Fjor stillede; idet den højtærede Finansminister paa Grundlag af fremkomne Oplysninger nu har stillet Forslag om, at denne Afgift, som for Ærø's Vedkommende andrager omtrent 40,000 Kr. aarligt, nedsættes med omtrent 25,000 Kr. Det er en ret betydelig Nedsættelse, hvorfor jeg, som alt udtalt, bringer min Tak. Havde man ordnet det paa denne Maade den Gang man vedtog Loven af 29de Marts 1867 om Skattnes Fordeling i de indlemmede Distrikter, havde jeg hverken i Fjor eller i Aar haft nødig at staa her og beklage mig over begaaet Uretfærdighed. Men det blev ikke gjort, og nu har Ærøboerne maattet slæbe med denne Skat i 34 Aar. Det er en saa kolossal Uretfærdighed mod denne Øs Befolkning, at der var mere Anledning til, at Regering og Rigsdag enedes om helt at afskrive denne Skat. Det er 14,500 Kr. man herefter fordrer, men i de forløbne Aar har Befolkningen betalt Skat i saa stor Udstrækning, at blot Renten af den Kapital, der er betalt for meget, andrager mere end to Gange de 14,500 Kr. Som Følge deraf kunde der være god Anledning til ganske at afskrive hele denne Skat for Ærø's Vedkommende, hvilket jeg henstiller til Regeringen, dette høje Ting og det Udvalg, som kommer til at behandle denne Sag. Det er ikke mere en